

5, kan påklages til det miljøklagenævn, der er nedsat i henhold til lov om miljøbeskyttelse. §§ 102, 104, 105, stk. 1, 105, stk. 2, 1. pkt., 106 og 109 i lov om miljøbeskyttelse finder tilsvarende anvendelse. I stedet for de beskikkede sagkyndige medlemmer, der er angivet i § 105, stk. 2, i lov om miljøbeskyttelse, medvirker ved behandling af klagesager efter denne lov sagkyndige medlemmer, der beskikkes af miljøministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra:

- 1) Sammenslutningen af Danske Havne, Foreningen af Danske Privathavne, Københavns Havnebestyrelse, Århus og Ålborg Kommunalbestyrelser, Trafikministeriet, Danmarks Havfiskeriforening, Danmarks Fiskeriforening, Foreningen af Ral- og Sandsugere og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd i forening.
- 2) Miljøstyrelsen og Skov- og Naturstyrelsen i forening.«
Stk. 2-7 bliver herefter stk. 3-8.

11) I *stk. 4*, som bliver *stk. 5*, ændres »*stk. 3*« til: »*stk. 4*«.

12) *Stk. 5*, som bliver *stk. 6*, affattes således:
»*Stk. 6*. Klager efter *stk. 2* og *4* indsendes til henholdsvis Miljøklagenævnet og Tilbageholdelsesnævnet.«

13) I *stk. 6*, som bliver *stk. 7*, udgår »*stk. 1* og *3*«, og i stedet indsættes: »*stk. 1, 2* og *4*«.

Til § 52

14) I *stk. 1* indsættes efter nr. 12 som nyt nummer:

»13) Arbejderbevægelsens Erhvervsråd«.

Til § 68

15) I *stk. 2, 2. pkt.*, udgår ordene »regulering og«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Forslagsstillerne finder, at havmiljøloven i særdeleshed bør omfatte statens egne skibe med så få undtagelser som muligt.

Til nr. 2 og 4

Forslagsstillerne finder, at det er vigtigt at præcisere, at det ikke kun handler om opfyldelse af internationale konventioner, men også om, at der ifølge loven skal være mulighed for, at Danmark kan gå videre uden at skulle ændre loven.

Til nr. 3

Med dette ændringsforslag bliver der mulighed for, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler for udtømmning af frisk fisk eller dele heraf inden for rammerne af Fiskeriministeriets lovgivning og EF-bestemmelserne på fiskeriområdet.

Til nr. 5

I forbindelse med vedtagelsen af naturbeskyttelsesloven lagde et flertal vægt på (jf. betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 12. december 1991. Se Folketingstidende, folketingsåret 1991-92, tillæg B, sp. 245), at fremtidige klappladser kun undtagelsesvist kan udlægges i EF-fuglebeskyttelsesområder, og anbefalede, at amtskommunerne som led i den fremtidige administration optager forhandlinger med de havne i amtskommunerne, som har regelmæssige behov for klapning, for at finde egnede klappladser uden for EF-fuglebeskyttelsesområder, som kan benyttes i længere tid.

Udvalget konstaterede, at klapning i EF-fuglebeskyttelsesområder således ville ophøre, når givne klaptilladelser udløber, bortset fra undtagelsessituationer vedrørende begrænsede mængder af uforurennet tilstrømningsmateriale fra visse små lystbåde- og fritidshavne.

For lavvandede områder er det i betænkningen oplyst, at det i den kommende vejledning om klapning vil blive præciseret, at klapning som hovedregel ikke må finde sted i lavvandede områder.

Retningslinierne fra betænkningen har imidlertid vist sig at give anledning til konkrete problemer i en række sager. Det er sager, hvor et amt eller den myndighed, der skal foretage en oprensning, efter en nærmere miljømæssig og økonomisk vurdering ikke finder det hensigtsmæssigt, at den hidtil benyttede klapplad i et EF-fuglebeskyttelsesområde nu skal flyttes uden for området.